

[John Winther]

at det ville de, men det er altså ikke sket. Det er den situation, vi står i nu.

Rent faktisk er den økonomiske udvikling også for længst løbet fra det, der blev vedtaget i 1973. Man har sat et maksimum i loven på 1.000 kr., og hvis vi bare tager de ting, som dengang blev omfattet, ja, så havde vi altså her alene et beløb, der var på godt og vel det dobbelte.

Jeg må derfor konstatere, at vi fra vor side kan støtte forslaget. Der er al mulig grund til, at vi nu får lejlighed til at drøfte i udvalget, hvad der skal ske, og måske også tage op til overvejelse og drøftelse, hvorfor der egentlig ikke er sket det, der blev vedtaget i 1973.

**Ole Olsen (SF):**

Socialistisk folkeparti har stor sympati for det forslag, der er lagt frem her. Jeg håber da minsanden ikke, at forslaget skulle forsinke skatte- og afgiftsministerens overvejelser sådan rent administrativt.

Når det er sagt, så må jeg tilføje, at vi alligevel ikke uden videre kan støtte lovforslaget. Det kan vi ikke, fordi det ikke efter vor opfattelse er vidtgående nok. SF agter i denne samling at fremsætte forslag til lov om ændring af registreringsafgiften, som går ud på, at man skifter fra den nuværende værdi-afgift og over til en progressiv afgift efter antal hestekræfter. Det er et forslag, som i langt højere grad end det forslag, der ligger her på bordet, vil tilgodese de intentioner, der ligger i CD's forslag.

Hr. Bollmann kan jo belære mig om senere fra talerstolen, hvad det egentlig er, man forstår ved udstyr. Udstyr kan man efter dette forslag fritage for, men som hr. Aksel Pedersen sagde: mere afgørende er tit selve vognens konstruktion. Det er jo sådan, at hvis en vogn skal konstrueres som en sikkerhedsvogn, så er det en dyr konstruktion, noget, som vil forhøje prisen yderligere. Derfor må vi nok se at komme væk fra, at selve dette at købe en sikker vogn bliver beskattet højt. Vi må nok af energipolitiske grunde over til en beskatning efter hestekræfter, og er man ovre i den beskatning, så er det klart, at det helt automatisk vil være sådan, at man ikke beskatter sikkerhedsudstyr, og at man heller ikke beskatter dette at bygge en sikrere vogn.

**Kaj Hansen (DKP):**

Der skal ikke være så mange taktiske krumspring fra kommunisternes side i denne sag – vi kan støtte forslaget. Jeg kan ikke se, at det kan forsinke noget. Det kunne måske også betyde, at ministeren kom hurtigere frem med nogle ændringer på dette område.

Så vidt jeg husker, er det mest enkelte dele, der er fritaget for afgift, og det betyder bl. a., at man hæmmer en udbygning af sikkerheden i bilerne. Uden at jeg skal reklamere for noget bestemt bilmærke, så er det jo sådan, at der er fabrikater, der lægger uhyre vægt på sikkerhedsskarosserier, med det resultat, at de bliver dyrere end de mærker, som tager lidt mere let på denne sag. Derfor er der ingen tvivl om, at det er nødvendigt med en ændring af bestemmelserne på dette område.

Kan vi være med til ved en afgiftsfritagelse at nedsætte personskader ved trafikuheld, så vil vi selvfølgelig gøre det, og det burde sådan set være en selvfølge for hele folketinget.

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Vi har lovbestemmelser, der bemyndiger ministeren til at gøre det, som forslaget til folketingsbeslutning går ud på. Når vi har lovbestemmelser, så er der tre muligheder for en folketingsmand eller et parti, der vil rejse denne sag: enten at stille et spørgsmål i udvalget, at stille et onsdagsspørgsmål eller fremsætte et forslag til folketingsbeslutning. Den helt naturlige fremgangsmåde ville være at stille et spørgsmål i udvalget. Jeg forstår ikke, at det ikke er sket. CD har på intet tidspunkt søgt at rejse spørgsmålet i udvalget.

Jeg skal ikke prøve at spekulere ret meget over, hvorfor man har valgt folketingsbeslutningen, men det er måske ud fra den antagelse, at så får man mere presse på det. Jeg er ikke sikker på, at det fremmer den gode sag, for det er en god sag at fritage sikkerhedsudstyr for afgifter.

Jeg kan kun sige, at nu er det jo helt sikkert, at det kommer til behandling i udvalget, lige så sikkert som hvis CD havde taget sig sammen til at stille et spørgsmål dér, så nu må vi jo se at få det igennem. Jeg kan ikke godtage, at skatteministeren skulle bringe sig selv i den situation, at han hindres i at frem-